

P R A E F A T I O.

mirabili cælaturæ artificio, spectantium oculis subiectæ appareant. Quas partim ipsi depinxerunt, partim ab ijs, sagaci diligentia conquisitas, atq; depictas acceperūt, qui singulas quasq; vrbes per lustrarunt. Idq; ea diligentia, vt non temerè, sed audacter atq; constanter affirmare audeam, nihil vñquam eiusdem argumenti vel in Italia, vel in Gallia, aut alibi prodijſſe, quod cum istius operis artificio & veritate conferēdum veniat. In quo topographicæ vrbiū oppidorumq; descriptiones tam geometrica, quām perspectiva pingendi ratione, cum genuina situs, locorum, mœniorum, publicorum & priuatorum ædificiorum obseruatione, singulari artis industria atq; præſidio sunt deliniatæ. Sed quem in finem Lector optime, dices? Non runt historiarum periti, quantum ad variarum rerum cognitionem peregrinatio longinqua & diuturna conduceat. In qua sensuum adminiculo percipiuntur ea, quæ doctore etiam exercitatiſſimo præente, non ita commodè intelligi queunt. Varij ſiquidem diuersarum Gentium ritus, disciplinæ, leges, mores, instituta, & consuetudines peregrinando multò accuratius intelliguntur, quām si ea, quæ nunquam vidimus, ſola historica lectione tractaremus. Nunquid ieſunum & prorsus anile de multiplici rerum varietate eius iudicium eſt, qui natui ſoli limitibus omni tempore ſeptus, domesticos tantum, apud quos delituit, audiuit, exterritorum verò hominum consuetudines nunquam vidit? Itaq; non immerito Diogenes Laertius lib. 2. in vita Archelai Cosmographi ſcribit, Alexandrum Macedonem gloriari ſolutum fuiffe, ſe plura oculis luſtraffe, quām alij Reges vñquam animo & cogitatione attingere valuerint. Scribit Diodorus Siculus, Democritum Abderitem Philosophum octoginta iuges annos peregrinatum fuiffe, vt varijs in locis, diuersorum hominum consuetudine, nihil eorum negligeret, quæ hominis mentem ſcientiarum nitore exornare potuiffent. Ita Nestor (afferente Francisco Senensi lib. 14. de Regis & Regni institutione) gloriatur, quod cum Lapithis conuersatus fuerit. Menelaus autem iactabundus exultat, quod Cyprum, Phœniciam, AEgyptumque aduenerit, Thebas quoq; viderit, quas centum clauderent portæ, & singula quæq; ducentos haberet custodes equis instructos, & quod AEthiopiam etiam luſtrauerit, Sidoniam, & Lybiā. Sed quia non omnium facultates concedunt, neq; etiam omni periculo, hoc præfertim tempore, vacat, per varias mundi partes oberrare, multasq; vrbes ac oppida peragrando luſtrare: Idcirco præſenti opere, variarum historiarum amantes, à peregrinandi labore, periculo, atq; impensa liberauimus. Dum acerrimo oculorum ſensui, qui reliquos omnes, Aristotele teſte, præſtantia ſuperat, accuratissimas vrbiū icones proponimus: quæ in tabulis artificiō ſe depicta, multò apertiū de ſe iudicium præbent, quām ſi descriptione litteris tantum comprehenſa, qualifcunq; & obscura earum cognitio quæreretur. Hoc ſtudij genere Carolum Magnum vehementer deleſatum fuiffe conſtat, quem tres tabulas argenteas habuiffe, Platina in vita Leonis II. commemorat: quarum vnam, in qua vrbs Constantiopolitana inſculpta erat, Basilicæ B. Petri: aliam, vbi imago vrbi Romæ cernebatur, Ecclesiæ Rauennati dono dedit. Tertiam filijs reliquit, cui inerat orbis terrarum descriptio, quam auream fuiffe pleriq; ſcribunt. His porrò vrbiū descriptionibus, historicas earundem enarrationes coniunximus, vt vbi depictorum oppidorum facies cum ijs Lectores contulerint, præter vrbiū oppidorumq; ſitum, etiam ea, quæ ad ciuitatem pertinent, aliqua ex parte intelligent. Quod quidem institutum nostrum, non modò gratiam habere, ſed & mirificam deleſationem, & utilitatem præbere exiſtimauit. Cūm ex eo, & historiarum augeatur cognitio, & quæ optima ædificandi ratio ſit, diuersorum ædificiorum collatione, perspiciqueat: Tum etiam ſitum, murorum ambitum, & conditionem earum vrbiū, quæ à truculentissimis nationibus, Christianis ſunt ereptæ, non ſine maxima recuperandi ſpe, ſpectandas proponat. Ita Alexandrum, quem ex virtute Magnum nuncupauerunt, ſumma diligentia ſcrutari ſolitum aiunt loca, in quibus bellum eſſet gesturus, ſemperq; eadem pieta intueri voluiffe, vt pietatim illam contemplando, ea dignosceret, quæ cauenda, quæve adeunda eſſent. Neq; verò eſt, cur conſilium hoc Christianis tandem aliquando noxiū & pernicioſum fore quis putet, eò, quod primariæ ipſorum vrbes fidei hostibus hac occaſione contemplandæ & diſcutiendæ veniant. Huic ſiquidem malo, quod quidem haud exiguum fore putabamus, ea ratione occurrimus, dum diuersarum nationum ac gentium diuersum veſtiendi cultum & habitum, vtriusq; tam præſtantioris, quām deterioris ſexus effigies vrbiū ſimulachi ſappingi curauimus. Quam ſanè ob cauam immanissimi Turci, qui omnino nullas, vel ſculptas, vel depictas